BEDA VENERABILIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

198

summare. Qua nuta paulo uocē spectaculum facti sumus mundo æ anglis
æ hominibus. In omni qd agimus considerare occultos nrōs aduersarios
debemus. qui semp nris opibus intendunt. semp ex nrō defectu gaudentur
Quos propria intuens aut. Dōmis inte confido non erubescam. neq; irrideant me
inimici mei. Inbonis enim opibus intenti. nisi contra malignos spē sollicite
uigilemus. ipsos inrisores patimur quos admalū psuasores habemus. Sq; quia
de construendo edificio comparatio data ē. nē ex minori ad maius similitudo
subditur. ut ex rebus minimis maiora pensentur. Nam sequitur. Aut quis rex
iturus committere bellum aduersum alium regem nō sedens pius cogitat
si possit cum decem milibus occurrere ei qui cū uiginti milib' uenit ad se.
Alioquin. adhuc illo longe agente. legationē mittens rogat ea que pacis sunt.
Rex contra regē ex quo uenit ad plium. æ tamen sibi ppendit non posse sufficere
legationē mittit æ ea qui pacis sunt postulat. Quibus q̄ nos lacrimis spare
ueniam debemus. qui in illo tremendo examine cū rege nrō ex equo adiudi
cium nouerimus. quos in mirum conditio. infirmitatis. æ causa inferiores
exhibet. Sed fortasse iam mali opis culpas abscidimus. iam prauaque ex
terius declinamus. numquid ad reddendā rationē cogitationis nrē sufficiemus.
Cum duplo q̄ exercitu contra simplicium uenit. qui nos uix in solo ope ppa
ratos simul de ope æ cogitatione discutit. æ ido dum adhuc longe ē legatio
nem mittamus rogemus ea que pacis sunt. Longe enim ē dr. qui ad huc
psens pudicium non uidetur. Mittamus legationē. lacrimas nras. mitta
mus mē opa. maclem mara eius hostias placationis. Hec ē nra legatio que
regē uementē placat. Sic q̄ omis ex uobis qui ñ renuntiat omnibus que possi
det. non potest meus ē discipulus. Manifestissime dns docet hac conclusio
ne quid sit edificare turrim ut cū rege foriore facere pacē. suū uide
licet ē discipulū. ppare aut sumptus ad pficiendā turrim. æ mittere le
gationē adimpetrandā pacem non ē aliud quā re nuntiare omnibus
que possidemus. Inter que omnia æ amor proximo. de quo pdictū ē æ
ipsa anima nra q̄m quida pro temporali hac uita ductam putant intelligatur
necesse ē. q̄m sic possidere ad tempus oportet ut ñ nos impediat ab eterna. Siquis
eam fuerit auferre minatus. Iustat sane inter renuntiare omnib'. æ relinque
re omnia. Pauce enim pfectiq; ē relinquere omia. curas mundi post ponere.
solus desiderius eternus inhiare. eunctis aut fidelibus ē renuntiare omnib' que
possident. hoc ē sic tenere que mundi sunt ut tamen pea non teneant in mun
do. habere rem temporalē in usu. eternā in desiderio. sic terrena gerere. ut
tamen tota mente ad celestia tendant. Bonum ē sal. Si aut sal quoq; euanue
rit. in quo condietur. Ad superiora respiet. ubi turrim uirtutū ñ solū inchoa
ndā sed etiam pceptā ē consummanda. Bonū quippe ē uerbū di audire.